

РЕШЕНИЕ

№ 932

гр. Перник, 26.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Симона Пл. Кирилова

при участието на секретаря ЕМИЛ Н. КРЪСТЕВ
като разгледа докладваното от Симона Пл. Кирилова Гражданско дело № 20211720106180 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 235, ал. 1, вр. чл. 422, ал.1 ГПК.

Образувано е по искова молба на „ЧЕЗ Електро България“ АД срещу Р. З. И. , с която по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК моли да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумата в размер на **659,41 лева** – главница за потребена и незаплатена електрическа енергия за периода от 21.02.2021 г. до 22.06.2021 г., **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК на 13.09.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и **19,49 лева** – лихва за забава, считано от падежа на всяко периодично вземане до датата на издаване на справка за възникнали задължения: от 15.04.2021 г. до 26.08.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение.

Ищецът твърди, че между страните съществува облигационно правоотношение, свързано с доставката на електрическа енергия до имот с адрес гр. П., ул. *****, с ИТН *****. Излага се, че ищецът доставял електрическа енергия за процесния период и имот, за което са издадени 4 бр. фактури, първата с дата 31.03.2021 г. и последната с дата 30.06.2021 г. Твърди се, че съгласно общите условия на дружеството вземанията по фактурите са платими в 10-дневен срок от издаването им, след изтичането на който потребителят дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва. За събиране на вземанията си ищецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение, но тъй като същата не е влязла в сила, възникнал правен интерес от предявяване на настоящите иски. По изложените съображения моли за уважаване на исковите и присъждане на разноски.

Ответната страна чрез назначения особен представител е оспорила исковите по основание и размер. Конкретно се оспорва качеството „потребител“ на ел.енергия,

наличието на влезли в сила Общи условия, както и редовността и достоверността на представените фактури. Моли исковете да бъдат отхвърлени.

Съдът, след като прецени събраните по делото релевантни за спора доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с обективно, кумулативно съединени положителни установителни искове, разглеждани по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 98а, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

Предмет на доказване по делото е парично вземане на ищеца, произтичащо от договор за доставка на електрическа енергия, сключен с ответника. Настоящото производство е предназначено да стабилизира ефекта на издадената заповед за изпълнение за вземането в хипотезите на чл. 415, ал. 1, т. 1 и 2 ГПК и същата да влезе в сила. Съгласно чл. 422, ал. 1 ГПК искът се смята предявен от датата, на която е подадено заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Процесното вземане следва да съвпада с вземането в заповедното производство по юридически факт, от който е възникнало, по страни, вид, падеж и размер. В противен случай искът ще бъде недопустим. В настоящия случай се установи, че вземанията, предмет на иска и вземането, за което е издадена заповед за изпълнение в рамките на заповедното производство изцяло съвпадат, поради което предявеният иск е процесуално допустим.

При релевираните в исквата молба твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки (юридически факти): облигационно правоотношение с предмет продажба на електрическа енергия при публично известни общи условия, изпълнението на задължението за реално доставяне и точно отчитане на консумираната ел. енергия за процесния период, както и нейната стойност. По акцесорния иск за обезщетение за забава е необходимо да бъде установено изпадането на ответника в забава и размерът на търсеното във връзка с това обезщетение.

Съгласно дефинитивната норма на § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди, а съгласно разпоредбата на чл. 98а ЗЕ крайният снабдител с електрическа енергия продава същата при публично известни общи условия, които влизат в сила за клиентите му без изрично писмено приемане – арг. ал. 4 от законовия текст. В клаузата на чл. 4, ал. 2 от процесните Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на ищеца „ЧЕЗ Електро България“ АД е предвидено, че потребител на електроенергия за битови нужди е физическо лице – собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа, което ползва електрическа енергия за домакинството си. Изложеното дава основание за извод, че облигационното правоотношение по повод доставката на електрическа енергия за битови нужди възниква между доставчика и собственика/ползвателя на електроснабден недвижим имот, без да е необходимо подписването на нарочен договор или писменото приемане на приложимите от доставчика, одобрени от ДКЕВР и публикувани Общи условия.

С ТР № 2/17.05.2018 г. по тълк. д. № 2/2017 г. ОСГК на ВКС е извършеното нормативното тълкуване на разпоредбите от Закона за енергетиката. Прието е, че ЗЕ свързва качеството на длъжник на цената на доставена топлинна енергия за битови нужди с качеството на собственик на имота, съответно с качеството на носител на ограниченото вещно право на ползване, когато за същия имот няма сключен договор между ползвателя на договорно основание и доставчика на топлинна енергия. Спорното правоотношение по настоящото дело също намира правната си уредба в Закона за енергетиката, а начинът, по който Законът урежда и договора за продажба на електроенергия за битови нужди, е сходен с този, по който регламентира договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди.

ЗЕ регламентира и правоотношението за продажба на електрическа енергия за битови нужди като произтичащо от договор, при държавно регулирани цени от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) и публично известни общи условия. Продавач на доставената електрическа енергия е крайният снабдител (субектът по чл. 94а, респ. по чл. 95 ЗЕ), а купувач – крайният клиент (чл. 91 – 92, вр. чл. 97 – 98а ЗЕ). Легалната дефиниция на понятието "битов клиент", както се посочи, е в § 1, т. 2а от Допълнителните разпоредби на ЗЕ, а преди - § 1, т. 42 ДР (отм.); ; на ЗЕ. Чрез нея Законът свързва качеството на длъжник на цената с качеството на собственик или на носител на ограниченото вещно право на ползване върху електроснабдения имот, доколкото доставяната енергия е "за собствени битови нужди", а друго не е уговорено с крайния снабдител. Договорната свобода, предвидена в чл. 9 ЗЗД, допуска и при това правоотношение клиент на доставената електроенергия за битови нужди да е друг правен субект – онзи, който ползва електроснабдения имот със съгласието на собственика, респ. с титуляра на вещното право на ползване и същевременно е сключил договор за продажба на електрическа енергия за същия имот.

Аналогично, в чл. 4, ал. 3 от представените Общи условия на ищеца също е уредена възможността страна по правоотношението да бъде правен субект, различен от собственика или вещния ползвател на електроснабдения имот, при наличието на изрично съгласие на собственика, респ. на вещния ползвател.

Договорът между това трето ползващо лице и ищеца обаче **не се презюмира** с установяване на факта на ползване на електроснабдения имот, а **подлежи на доказване** по общия ред на ГПК.

Във връзка с твърдяното качество „потребител“ на ел.енергия ищецът е представил договор за наем на общинско жилище, в сила от 01.02.2020 г., заявление за регистрация на партия от Р. З. И., изрично писмено съгласие от пълномощник на собственика на имота и пълномощно, декларация от наемодател при пререгистрация, заявление за продажба на електрическа енергия за битови нужди, констативен протокол от 30.01.2020 г., констативен протокол от 05.02.2020 г., както и заявления от ответницата за разсрочване на задължения от 2020 г. и от 2021 г. и споразумителни протоколи, изготвени през 2020 г., както и през 2021 г.

Видно от представения договор за отдаване под наем, същият е сключен за период от една година и влиза в сила на 01.02.2020 г., съответно – срокът на договора изтича на 01.02.2021 г. Исковият период обхваща задължения за потребена електроенергия в периода от 21.02.2021 г. до 22.06.2021 г., т.е. след изтичане срока, за който първоначално е бил сключен представеният договор за наем на общинско жилище. Същевременно обаче заявленията на потребителя за разсрочване на задълженията, респ. споразумителните протоколи, обхващат задължения за 2020 г., както и през 2021 г. Нещо повече, в заявлението за разсрочване от 20.04.2021 г. и в споразумителния протокол от 20.04.2021 г., ответницата изрично е признала съществуването на изискуеми вземания за доставка на ел.енергия за м. февруари и март 2021 г., съответно – 297,58 лв. съгласно фактура от 28.02.2021 г., и 298,00 лв., съгласно фактура от 31.03.2021 г., които са част от процесните задължения. Обсъдените писмени документи са подписани от Р. З. – обстоятелство, което не се оспорва, поради което се ползват с формална доказателствена сила, че изявленията в същите действително са направени от ответницата. Същевременно, съгласно данните на ССЧЕ, на 10.06.2021 г. е извършено частично плащане от страна на ответницата, отнесено за погасяване на задължението от м. март. Ето защо съдът кредитира посочените действия като извънсъдебни признания във връзка с обстоятелството, че и след изтичане срока на наемния договор, ответницата е продължила да е наемател на имота с произтичащите от това последици.

Ответницата Р. З. е била настанена в процесния имот, по силата на приложения наемен договор, за срок от една година, считано от 01.02.2020 г., съгласно който заплащането на консумативните разноски, се дължи от наемателя, и по нейна молба на

нейно име е и открита партида при ищеца, като са налице индиции, че ползването на имота е продължило и след изтичане на първоначално уговорения между страните срок на наема, като липсват данни наемотелят да се е противопоставил на това.

По правило договорът за наем представлява консенсуален, двустранен, възмезден, комутативен и неформален договор, като при неговото сключване се пораждат правните последици, към които са насочени насрещните волеизявления на страните. По своето предназначение жилищата, представляващи общинска собственост, могат се отдават за настаняване под наем на граждани с установени жилищни нужди, като понастоящем условията и редът за това се определят с наредба на съответния общински съвет. (арг. чл. 43, т. 1, вр. чл. 42, ал. 1, т. 1 и чл. 45а ЗОС). Съгласно чл. 239 ЗЗД, когато наемът се създава чрез акт на надлежен държавен орган, отношенията между страните се уреждат по правилата на ЗЗД, доколкото специален закон не постановява друго. Съгласно чл. 236 ЗЗД, ако след изтичане на наемния срок използването на вещта продължи със знанието и без противопоставяне на наемотеля, договорът се счита продължен за неопределен срок. В случая специалните нормативни актове – ЗОБС, респ. действащата Наредба за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Община Перник, явяващи се специален закон спрямо ЗЗД, не уреждат нещо различно, поради което и с оглед извънсъдебните признания и плащания на ответницата по време на исковия период, приложение следва да намери общата норма на чл. 236 ЗЗД.

При тези данни съдът намира, че по делото е установено качеството „потребител“ на ел.енергия на ответницата за процесния период.

Фактът на доставка на ел.енергия на сочената от ищеца стойност се установяват от изслушаните и кредитирани от съдебния състав като компетентно изготвени СТЕ и СИЕ. Съгласно заключението на СТЕ, за процесния период има открита партида на името на ответницата. Електромерът за процесния имот е произведен през 2019 г. и отговаря на техническите характеристики, а периодичността на техническите проверки за еднофазни електромери като процесния е 6 години. Размерът на задълженията обхваща услуги за изразходвана ел.енергия по дневна и нощна тарифа – за активна енергия, достъп и пренос през разпределителната мрежа. Аналогично, вещото лице по ССЧЕ изяснява, че в счетоводството на ищеца има открита партида с клиентски номер *****, за който е отчетено извършено електроснабдяване и са отразени задължения за процесния период. На 10.06.2021 г. е извършено частично плащане в размер на 92,42 лв., с което частично е погасена главницата по фактура от 31.03.2021 г., непогасеният остатък от която възлиза на 205,58 лв. Съгласно заключението, има предходни плащания за предходни периоди по издадени от ищеца фактури. При тези данни, включително като се вземе предвид и извършеното частично плащане от м. 06.2021 г., непогасеният остатък на задълженията за процесния период, като се вземат предвид падежите на всяко отделно месечно задължение, възлизат на сочената в исковата молба стойност – 659,41 лв. главница и 19,49 лв. лихва. Следователно исковете са основателни и следва да бъдат уважени в цялост.

По разноските:

При този изход на спора ищецът има право на разноските, сторени в исковото производство, както и пред заповедния съд.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ“ АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Електро България“ АД/, ЕИК175133827, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Младост, бул. „Цариградско шосе“ № 159 **срещу** Р. З.

И., ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. ***** обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 98а, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, че в отношенията между страните **съществува изискуемо вземане** в полза на „Електрохолд продажби“ АД срещу Р. З. И. за сумата в размер на **659,41 лева** – главница за потребена и незаплатена електрическа енергия за периода от 21.02.2021 г. до 22.06.2021 г. за имот с адрес гр. П., ул. ***** с ИТН *****, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК на **13.09.2021 г.** до окончателното изплащане на вземането, както и **19,49 лева** – лихва за забава, считано от падежа на всяко периодично вземане до датата на издаване на справка за възникнали задължения: от 15.04.2021 г. до 26.08.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 4949/2021 г. на Районен съд-Перник.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК Р. З. И., ЕГН ***** да **заплати** на „ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ“ АД, ЕИК175133827 сумата в размер на **591,00 лева** – разноси пред Районен съд-Перник в исковото производство, както и сумата **90,00 лева** - разноси в заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____